DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 27 stycznia 1955 **Nr 2** Poz. 2—5

TREŚĆ:

2.

ZARZĄDZENIE Nr 3/55 MINISTRA FINANSÓW
z dnia 8 stycznia 1955 r.
w sprawie organizacji zastępstwa sądowego w resorcie Ministerstwa Finansów

W związku z art. 1 dekretu z dnia 2 czerwca 1954 r. o zastępstwie sądowym władz, urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 25, poz. 93) oraz w wykonaniu pisma okólnego Nr 255 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 października 1954 r. w sprawie zasad organizacji zastępstwa sądowego w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych (Mon. Pol. Nr 101, poz. 1276) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Prowadzenie spraw sądowych należy do kompetencji tej jednostki, której sprawa bezpośrednio dotyczy, jeżeli dalsze przepisy nie stanowią inaczej.

Zastępstwo sądowe w resorcie Ministerstwa Finansów koncentruje się w wydziałach finansowych prezydiów powiatowych (miast stanowiących powiaty) oraz wojewódzkich (m. st. Warszawy i m. Łodzi) rad narodowych, zwanych dalej powiatowymi (miejskimi) lub wojewódzkimi wydziałami finansowymi, w Ministerstwie Finansów, Narodowym Banku Polskim, Banku Inwestycyjnym, Banku Rolnym, Powszechnej Kasie Oszczędności, Banku Gospodarstwa Krajowego, Państwowym Zakładzie Ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwach państwowych, podległych Ministerstwu Finansów.

§ 2.

1. Powiatowe (miejskie) wydziały finansowe prowadzą w pierwszej instancji swoje sprawy, w których wartość przedmiotów sporu nie przewyższa kwoty, stanowiącej o właściwości rzeczowej sądu powiatowego tj. obecnie kwoty 7.500 zł z wyjątkiem spraw, wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 2 litera b oraz pkt 3.

2. Wnoszenie środków odwoławczych od orzeczeń, zapadłych w sprawach prowadzonych w pierwszej instancji przez powiatowe (miejskie) wydziały finansowe, należy do kompetencji wojewódzkich wydziałów finansowych.

Powiatowy (miejski) wydział finansowy niezwłocznie po otrzymaniu odpisu orzeczenia sądowego, nie uwzględniającego w całości lub w części roszczenia państwa albo też zasądzającego w części lub w całości roszczenia powoda od państwa, winien doręczyć w drodze jaknajkrótszej właściwemu wojewódzkiemu wydziałowi finansowemu odpis orzeczenia sądowego wraz z wszystkimi aktami sprawy i wnioskiem co do wniesienia lub zaniechania wnoszenia środka odwoławczego. Powzięcie decyzji w przedmiocie wniesienia lub zaniechania wnoszenia środka odwoławczego należy do zakresu działania wojewódzkiego wydziału finansowego.

W razie otrzymania odwołania, wniesionego przez stronę przeciwną, odwołanie to powinno być również niezwłocznie doręczone wojewódzkiemu wydziałowi finansowemu wraz z aktami sprawy celem objęcia przez wojewódzki wydział finansowy zastępstwa sądowego w II instancji.

§ 3.

1. Wojewódzkie wydziały finansowe prowadzą:
   1) sprawy wojewódzkiego wydziału finansowego,
   2) niektóre sprawy podległych organów finansowych, a mianowicie:
      a) sprawy, których wartość przedmiotu sporu lub roszczenia przekracza 7.500 zł,
      b) sprawy dotyczące rzeczowych praw do nieruchomości, a w szczególności roszczeń do nieruchomych majątków opuszczonych, poniemieckich i ulegających przepadkowi, sprawy realizacji należności Państwa z tytułu nakładów w rozumieniu art. 5 i 6 dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. Nr 13, poz. 87), sprawy odszkodowawcze, sprawy upadłościowe, sprawy likwidowania niepokrytych niedoborów kasowych, powstałych na skutek ujemnych różnic kasowych (zarządzenie Ministra Finansów z dnia 3 listopada 1953 r. — Monitor Polski Nr 105, poz. 1415) oraz sprawy egzekucji do nieruchomości w zakresie planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji do nieruchomości — bez względu na wartość przedmiotu sporu lub roszczenia,
   3) sprawy zlecone przez Ministerstwo Finansów.

2. Wojewódzkie wydziały finansowe wnoszą środki odwoławcze od orzeczeń zapadłych w sprawach, które w pierwszej instancji były prowadzone przez powiatowe (miejskie) wydziały finansowe i w sprawach tych obejmują zastępstwo sądowe przed sądami II instancji.

§ 4.

Ministerstwo Finansów prowadzi następujące sprawy:

1) sprawy przed Sądem Najwyższym bez względu na to, czy zastępstwo sądowe w I instancji było wykonywane przez Ministerstwo, czy też przez wojewódzki wydział finansowy lub przedsiębiorstwa podległe Min. Finansów,

2) sprawy, które dotyczą Centrali Ministerstwa Finansów.

W Ministerstwie zastępstwo sądowe wykonuje Gabinet Ministra.

W sprawach wymienionych powyżej w pkt 1, których Ministerstwo nie prowadziło w I instancji sądowej, zadania Ministerstwa polegają wyłącznie na udziale w rozprawie sądowej oraz na wykonywaniu innych czynności przed Sądem Najwyższym, natomiast wnoszenie środków odwoławczych oraz odpowiedzi na rewizje strony przeciwnej należy do wojewódzkich wydziałów finansowych względnie do przedsiębiorstw. Sprawy przekazywane Ministerstwu powinny być przesyłane wraz z całym materiałem dowodowym przygotowanym przez wojewódzkie wydziały finansowe i przedsiębiorstwa.

§ 5.

1. Prowadzenie spraw sądowych referatów finansowych prezydiów miast nie stanowiących powiatów i rad narodowych osiedli oraz oddziałów finansowych prezydiów dzielnicowych rad narodowych w miastach stanowiących powiaty, a także w m. st. Warszawie i m. Łodzi należy do bezpośrednio nadrzędnych organów finansowych lub Ministerstwa Finansów w ramach kompetencji ustalonych w §§ 2, 3 i 4 zarządzenia.

2. Prowadzenie spraw sądowych inspektorów kontrolno-rewizyjnych przy prezydiach wojewódzkich (m. st. Warszawy i m. Łodzi) rad narodowych należy do wydziałów finansowych prezydiów tych rad.

3. Sprawy dotyczące techników finansowych prowadzą organy finansowe oraz Ministerstwo Finansów w ramach kompetencji ustalonej w §§ 2, 3 i 4 zarządzenia.

§ 6.

Przedsiębiorstwa państwowe:

1) Państwowa Wytwórnia Papierów Wartościowych,

2) Mennica Państwowa,

3) Polski Monopol Loteryjny

wykonywują samodzielnie zastępstwo sądowe we wszystkich sprawach i przed wszystkimi sądami z wyjątkiem spraw toczących się przed Sądem Najwyższym, które prowadzi Ministerstwo.

§ 7.

Narodowy Bank Polski, Bank Inwestycyjny, Bank Rolny, Powszechna Kasa Oszczędności, Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Zakład Ubezpieczeń wykonywują samodzielnie zastępstwo sądowe przed wszystkimi sądami, nie wyłączając Sądu Najwyższego.

§ 8.

1. Ministerstwo Finansów oraz wojewódzkie wydziały finansowe w stosunku do spraw zastrzeżonych do prowadzenia podległym sobie organom mogą w indywidualnych lub w określonych rodzajach spraw zastrzec dla siebie działanie ze względu na:

a) szczególne kwalifikacje potrzebne do prowadzenia sprawy,

b) szczególne znaczenie spraw,

c) charakter precedensowy,

a także w przypadku

d) znacznej odległości sądu od siedziby zainteresowanej jednostki,

e) niemożności właściwego prowadzenia sprawy z powodu braku odpowiednich pracowników.

2. Kierownik zainteresowanej jednostki, jeśli uzna, że sprawa jest szczególnie ważna lub też że do jej prowadzenia potrzebne są szczególne kwalifikacje, a w danej jednostce nie ma odpowiednio wykwalifikowanych pracowników, może wystąpić do organów nadrzędnych z wnioskiem o objęcie sprawy przez organ nadrzędny. Takie wystąpienie jednak nie zwalnia kierownika jednostki od prowadzenia nadal sprawy, aż do uzyskania odpowiedniej decyzji.

§ 9.

W przypadku, gdy siedziba sądu znajduje się w innej miejscowości aniżeli siedziba Ministerstwa lub zainteresowanego wojewódzkiego wydziału finansowego, Ministerstwo może upoważnić znajdujący się w siedzibie sądu lub w jej pobliżu powiatowy (miejski) lub wojewódzki wydział finansowy, a wojewódzki wydział finansowy może upoważnić powiatowy wydział finansowy do wzięcia udziału w poszczególnej czynności lub objęcia w całości prowadzenia sprawy albo też pewnego rodzaju spraw, zastrzeżonych Ministerstwu lub wojewódzkim wydziałom finansowym.

Do dokonania poszczególnej czynności sądowej w wyżej wymienionym przypadku może być upoważniony i poszczególny pracownik każdego organu finansowego, znajdującego się w siedzibie sądu lub w jej pobliżu, a podległego Ministerstwu lub właściwemu wojewódzkiemu wydziałowi finansowemu.

§ 10.

Ministerstwo Finansów oraz wojewódzkie wydziały finansowe mogą w uzasadnionych przypadkach np. z uwagi na dokładną znajomość skomplikowanego stanu faktycznego sprawy zlecić jednostce bezpośrednio zainteresowanej prowadzenie sprawy należącej w myśl przepisów niniejszego zarządzenia do Ministerstwa względnie do wojewódzkiego wydziału finansowego.

§ 11.

Wszystkie terminowe czynności wymagające niezwłocznego działania powinna podjąć ta jednostka, w której dyspozycji znajdują się akta i to nawet w tym przypadku, gdyby jednostka ta nie była właściwa do prowadzenia sprawy.

§ 12.

Materiał dowodowy w sprawie zbiera ta jednostka, której sprawa dotyczy, a więc obowiązek ten ciąży na tej jednostce (np. na referacie finansowym prezydium rady narodowej miasta nie stanowiącego powiatu) nawet wówczas, kiedy zastępstwo sądowe nie jest wykonywane przez daną jednostkę, lecz przez organ nadrzędny.

W Ministerstwie Finansów materiał dowodowy zbiera ta komórka (Zarząd, Departament), której sprawa bezpośrednio dotyczy i stawia wniosek wobec Gabinetu Ministra o dokonanie czynności procesowej.

Sprawy przesyłane przez organy podległe do Ministerstwa celem objęcia zastępstwa sądowego powinny wpływać do Gabinetu Ministra.

§ 13.

Decyzje co do biegu spraw np. wytoczenie powództwa, wniesienie środka odwoławczego itd. wydaje kierownik tej jednostki, do kompetencji której w myśl §§ 2, 3 i 4 niniejszego zarządzenia należy prowadzenie sprawy.

W Ministerstwie wymienione powyżej decyzje wydaje Gabinet Ministra po uprzednim zasięgnięciu opinii właściwej zainteresowanej w Ministerstwie komórki (Zarządu, Departamentu).

§ 14.

Ze względu na krótkie terminy, przewidziane w kodeksie postępowania cywilnego, wszelkie czynności w sprawach zastępstwa sądowego powinny być dokonywane niezwłocznie. Jednostka, która otrzyma niewłaściwie pismo sądu, powinna pismo to doręczyć jednostce właściwej w drodze najkrótszej.

§ 15.

Pisma procesowe z zakresu zastępstwa sądowego oraz pełnomocnictwa podpisuje kierownik jednostki, do której należy prowadzenie sprawy, bądź upoważniony przez niego pracownik, a w Ministerstwie Finansów—Dyrektor Gabinetu Ministra.

Referent sprawy i aprobujący wstępnie pracownik ponosi również odpowiedzialność za prowadzenie sprawy.

§ 16.

W każdej jednostce wykonywującej czynności zastępstwa sądowego ma być prowadzona osobno księga procesów czynnych i biernych według załączonego wzoru, a każda sprawa powinna otrzymać kolejny numer księgi procesów czynnych lub biernych.

§ 17.

1. Koszty procesu (opłaty sądowe i koszty postępowania) ponosi (wykłada) jednostka, której sprawa dotyczy.

2. Wynagrodzenie za prowadzenie sprawy zasądzone od strony przeciwnej zalicza się na preliminarz dochodów jednostki organizacyjnej, której sprawa dotyczy.

3. Wynagrodzenie za prowadzenie sprawy zasądzone na rzecz strony przeciwnej obciąża preliminarz wydatków jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 2.

§ 18.

Ministerstwo Finansów nadzoruje i koordynuje zastępstwo sądowe wykonywane przez wojewódzkie wydziały finansowe oraz podległe przedsiębiorstwa, udzielając w razie potrzeby wojewódzkim wydziałom finansowym oraz przedsiębiorstwom ogólnych wytycznych co do prowadzenia spraw oraz wyjaśnień w konkretnych sprawach.

Wojewódzkie wydziały finansowe oraz wymienione w § 1 centrale banków i Państwowego Zakładu Ubezpieczeń wykonywują nadzór i koordynują zastępstwo sądowe wykonywane przez podległe sobie organy oraz udzielają w razie potrzeby tym organom ogólnych wytycznych i wyjaśnień w konkretnych sprawach.

§ 19.

Powiatowe (miejskie) wydziały finansowe obowiązane są przesyłać wojewódzkiemu wydziałowi finansowemu w terminie do dnia 10-go m-ca następującego po upływie pół roku krótkie sprawozdania półroczne o ruchu spraw w sądach prowadzonych w pierwszej instancji przez te wydziały (§ 2). W sprawozdaniach tych należy podać ilość wytoczonych w półroczu sprawozdawczym procesów (osobno czynnych i biernych), ilość niezakończonych procesów na ostatni dzień półrocza sprawozdawczego (osobno czynnych i biernych) i ilość spraw, w których procesów nie wytoczono, oraz ważniejsze trudności, na jakie wydział napotyka przy prowadzeniu procesów.

Wojewódzkie wydziały finansowe składają Ministerstwu Finansów w terminie do dnia 20-go m-ca następującego po upływie pół roku analogiczne sprawozdania, podając w nich dane ilościowe dotyczące spraw prowadzonych przez wojewódzki wydział finansowy oraz osobno zbiorczo dane co do ruchu spraw powiatowych (miejskich) wydziałach finansowych a ponadto ważniejsze zagadnienia prawne, sposoby ich rozstrzygnięcia , stanowisko sądów i wynik procesów mających znaczenie precedensowe.

Centrale wymienione w § 18 zarządzenia oraz przedsiębiorstwa państwowe składają Ministerstwu sprawozdania półroczne w terminach i zakresie ustalonym powyżej dla wojewódzkich wydziałów finansowych.

Pierwsze sprawozdanie, obejmujące okres od 1 października 1954 r. do 30 czerwca 1955 r., należy nadesłać Ministerstwu Finansów do dnia 20 lipca 1955 r.

Wzór sprawozdania półrocznego zostanie podany dodatkowo po zatwierdzeniu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 20.

1. Ustanowieni w wydziałach finansowych prezydiów wojewódzkich rad narodowych radcowie do spraw zastępstwa sądowego:

a) prowadzą przed sądami sprawy wymienione w § 3,

b) udzielają opinii i porad prawnych oddziałom wydziałów finansowych, w których zostali ustanowieni oraz podległym wydziałom (oddziałom) finansowym w sprawach, które mogą być przedmiotem postępowania sądowego. Radcowie do spraw zastępstwa sądowego biorą również udział w sporządzaniu przez wydziały finansowe, w których zostali ustanowieni, umów oraz innych aktów prawnych.

2. Sprawy prostsze i mniej skomplikowane (mniejszej wagi) wojewódzkich wydziałów finansowych prowadzą przed sądami pracownicy oddziałów, właściwych ze względu na przedmiot sporu lub roszczenia, kierując się przy prowadzeniu tych spraw wskazówkami radców do spraw zastępstwa sądowego.

3. Składanie wniosków o wszczęcie egzekucji sądowej i dopilnowanie realizacji tytułów wykonawczych w sprawach dotyczących bezpośrednio wydziałów finansowych należy do właściwych:

a) oddziałów w wydziałach finansowych prezydiów wojewódzkich rad narodowych,

b) oddziałów, referatów (inspekcji) w wydziałach finansowych prezydiów powiatowych (miast stanowiących powiaty) rad narodowych.

§ 21.

1. Umowy o pracę z radcami do spraw zastępstwa sądowego w wydziałach finansowych prezydiów wojewódzkich rad narodowych zawierają prezydia tych rad na wniosek kierownika wydziału finansowego.

2. Radcowie do spraw zastępstwa sądowego ustanowieni w wojewódzkich wydziałach finansowych podlegają kierownikowi tego wydziału.

3. Decyzje co do biegu spraw (wytoczenie powództwa, wniesienie środka odwoławczego itp.) podejmuje kierownik wydziału finansowego albo upoważniony przez niego do tego jego zastępca lub inny pracownik wydziału finansowego.

4. Oddziały ogólne wojewódzkich wydziałów finansowych zapewnią radcom do spraw zastępstwa sądowego obsługę gospodarczą i kancelaryjną.

5. Wynagrodzenie radców będzie pokrywane z budżetu centralnego.

§ 22.

Wojewódzkie wydziały finansowe oraz centrale, o których mowa w § 18 zarządzenia, w oparciu o niniejsze zarządzenie wydadzą szczegółowe wytyczne podległym sobie organom odnośnie wykonywania zastępstwa sądowego i okażą im wydatną pomoc w należytym postawieniu sprawy zastępstwa.

§ 23.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów T. Dietrich

KSIĘGA PROCESÓW

Nr i data wpływu (L. dz.)	Nr akt sprawy	Sygnatura akt sądow.	Przedmiot sprawy	I instancja	II instancja	Powód	Pozwany	Wynik (data i wynik rozprawy sądowej wzgl. treść orzeczenia sądu)	Koszty	Uwagi

Uwaga: Rubryki jak wyżej mają zastosowanie zarówno do procesów czynnych jak i biernych, które są odpowiednio ewidencjonowane w księdze procesów czynnych lub też w księdze procesów biernych.

3.

INSTRUKCJA Nr BP. 2/55 MINISTRA FINANSÓW
z dnia 18 stycznia 1955 r.
w sprawie trybu wykonywania planów zrównoważenia budżetów terenowych

Na podstawie § 97 uchwały Nr 325 Rady Ministrów z dnia **29 kwietnia 1953 r.** w sprawie zasad i trybu wykonywania budżetu państwa (Monitor Polski Nr A-53, poz. 59) zarządza się, co następuje:

§ 1. Plany zrównoważenia budżetów terenowych wykonują organy finansowe i Narodowy Bank Polski.

§ 2. Dotacje dla budżetów wojewódzkich (m. st. Warszawy i m. Łodzi) udzielane są z budżetu centralnego przez Ministerstwo Finansów w drodze przelewu z rachunku wydatków budżetowych w N.B.P. na rachunek podstawowy budżetu wojewódzkiego (m. st. Warszawy i m. Łodzi) na wniosek wydziału finansowego prezydium wojewódzkiej (m. st. Warszawy i m. Łodzi) rady narodowej.

§ 3. Dotacje dla budżetów terenowych niższych szczebli mogą być udzielane tylko z budżetu terenowego bezpośrednio wyższego szczebla w drodze przelewu z rachunku podstawowego budżetu wyższego szczebla na rachunek podstawowy budżetu niższego szczebla na wniosek wydziału finansowego prezydium powiatowej (miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej) rady narodowej lub prezydium gromadzkiej rady narodowej (rady narodowej osiedla lub miasta nie stanowiącego powiatu).

§ 4. 1. Rozliczenie udziałów budżetów terenowych w dochodach budżetu centralnego należy do N.B.P.

2. Oddziały N.B.P. dokonują rozliczeń udziałów wg stanu wpływów dochodów budżetu centralnego na koniec 10, 20 i ostatniego dnia każdego miesiąca oraz wg stanu wpływów na koniec okresu budżetowego łącznie z okresem przejściowym.

3. Obliczone udziały zalicza się na wydatki budżetu centralnego i dochody budżetów terenowych tego roku, na który zostały zaliczone właściwe dochody budżetu centralnego, od których udziały przypadają.

4. Podstawą rozliczenia udziałów dla N.B.P., są odpisy uchwalanych planów zrównoważenia budżetów terenowych dostarczonych właściwym oddziałom N.B.P. przez wydziały finansowe prezydiów rad narodowych.

5. Do czasu ustalenia stawek procentowych udziałów w dochodach budżetu centralnego na nowy rok budżetowy oddziały N.B.P. dokonują rozliczeń udziałów wg stawek procentowych, przewidzianych w planach zrównoważenia budżetów terenowych na rok poprzedni.

§ 5. Szczegółowy tryb i sposób dokonywania przez oddziały N.B.P. rozliczeń udziałów budżetów terenowych w dochodach budżetu centralnego reguluje instrukcja służbowa N.B.P. o obsłudze budżetu państwa.

§ 6. Instrukcja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1955 r.

wz. Minister Finansów J. Kole

4.

OKÓLNIK
z dnia 26 listopada 1954 r.
w sprawie zasad uzgodnienia sald rozrachunków z odbiorcami i dostawcami nieregulowanych w trybie inkasa bankowego Nr KS 7050/1/54

W związku z zapytaniami Ministerstwo Finansów (Departament Księgowości) wyjaśnia, co następuje:

Przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 20 lutego 1953 r. w sprawie inwentaryzacji oraz sporządzania i zatwierdzania sprawozdań finansowych (Monitor Polski Nr A-29, poz. 359) przewidują dla rozrachunków z odbiorcami i dostawcami nieregulowanych w trybie inkasa bankowego obowiązek uzgadniania sald **co najmniej dwukrotnie w ciągu roku** — na koniec drugiego i czwartego kwartału. Jednakże praktyka stosowana przez niektóre przedsiębiorstwa, odmawiające potwierdzenia kontrahentom sald tego rodzaju rozrachunków częściej niż 2 razy w ciągu roku jest niesłuszna. Przedsiębiorstwo winno potwierdzić saldo względnie wyjaśnić ewentualne niezgodności w tym zakresie na każde żądanie swego kontrahenta.

Dyrektor Departamentu Z. Paryziński

5.

OKÓLNIK Nr KS. 1/55
z dnia 15 stycznia 1955 r.
w sprawie przestrzegania przepisów regulujących tryb zatwierdzania rocznych sprawozdań finansowych

Ministerstwo Finansów (Departament Księgowości) jest stale informowane o przypadkach nieprzestrzegania przepisów zarządzenia Ministra Finansów z dnia 20 lutego 1953 r. w sprawie inwentaryzacji oraz sporządzania i zatwierdzania sprawozdań finansowych (Monitor Polski Nr A-29, poz. 359), jak również instrukcji ministrów i kierowników urzędów centralnych wydanych na podstawie tego zarządzenia — przy zatwierdzaniu sprawozdań finansowych i zbiorczych sprawozdań finansowych. Przepisy o zatwierdzaniu sprawozdań finansowych są szczególnie często naruszane przez prezydia rad narodowych.

Nieprzestrzeganie powyższych przepisów polega przeważnie na zamieszczeniu na sprawozdaniach finansowych klauzuli o ich zatwierdzeniu (§ 45 zarządzenia) bez uprzedniego protokólarnego stwierdzenia, iż sprawozdanie zostało sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami (§ 44 zarządzenia). Kontrola zatwierdzanych w ten sposób sprawozdań finansowych wykazuje, iż w wielu przypadkach sporządzone one zostały z naruszeniem obowiązujących przepisów, co niewątpliwie zostałoby ujawnione, gdyby zatwierdzone sprawozdanie finansowe poddane było kontroli w myśl § 44 zarządzenia. W zatwierdzonych, z pominięciem ustalonego trybu, sprawozdaniach finansowych szczególnie często napotyka się np. na wadliwości w rozliczeniach z budżetem z tytułu środków obrotowych, wpłat z zysku i pokrywania strat.

Ministerstwo Finansów (Departament Księgowości) przypomina o konieczności bezwzględnego przestrzegania wymienionych na wstępie przepisów. Klauzula zatwierdzająca (jak z resztą z treści jej wynika) umieszczona być może tylko na takich sprawozdaniach finansowych, prawidłowość sporządzenia których stwierdzona została w formie szczegółowego protokółu, zawierającego dane wymienione w § 44 ust. 1 powołanego na wstępie zarządzenia.

Osoby winne nieprzestrzegania powyższych przepisów, jeżeli ich czyny będą miały znamiona przestępstwa, będą pociągane do odpowiedzialności karnej.

Dyrektor Departamentu Z. Paryziński

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 12.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22; kwartalnie — zł 12.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-601 w NBP V Oddział Miejski w Warszawie.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 1.

ODBIORCA

Druk. PWPW. Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 5014, B-6-2105, 16.500, 27-I—29-I-55.